

Pars prima de universo.

Quattuor enim sunt numeritate virtutes et videtur esse principales in anima humana. Si quis vero dixerit virtutem gressibilem esse velud unam ex homini lineis vicis que a virtute vitali pertinet in deosum. Virtus vero operativa artificiorum vel aliorum quoniamque necessario pertinet in utriusque latitudine ad instar brachiorum et indubitanter in brachiis et manibus est virtus homini. Unum non leue argumentum humane salutis et reformationis in homini figura possint lex et doctrina christiana quam reformatio forme siue formatio respondere debet atque congruere. Quia igitur plato motu circulari in tellerit esse primum ac nobilissimum motuum et hunc opinatus est esse disformem unum siue eundem et diuersum siue rectam et obliquum iuxta fuentes Aris. formam cognuentem huius motibus et figuris eorum posuit anime mundi superioris quasi ex anima potentialiter iuxta exempla posita apud primam suavitatem ac constantiam esset una et eadem et potentialiter circularis hoc est potes naturaliter in motu circulare; homini posuit ex ea primum motum eum illum rectum scilicet unum et eisdem et equalem in quo nulla diuersitas. Secunda vero parti posuit similiter formam circularem sed diuersam atque obliquatam ut pote in motum obliquum multique diuersitatibus obnoxium naturaliter potentem. Super his que de motibus ipse sensit et sequentes eius audiuit contra dictionem. Quae si vera est neque secundum veritatem neque secundum parabolam stare potest positio hec platonis. Audiuit etiam intentionem meam in hoc hoc est in motibus celestibus prout sustinuit breuitas capituli. Audiuit probatioes et imaginatioes tholomei. Ex quibus omnibus facile est tibi destruere hanc positionem platonis et ex his que audiuit a me hic licet adiuvaret parola eius ex multis quibus potui et ista sufficere arbitrio hic ut fiat tibi certitudo de ista positione platonis tam famosa et que tam profunda et a greco et a latinis usque hodie habetur.

Trum autem mundus ille superior animal unum sit an plura et utrum celi ipsi animati sunt et an anima eorum rationales apud Aristotelem et sequentes eius determinatum habetur et etiam apud multos ex ytalicis philosophis doctrina vero hebreorum atque christianorum hacten talia non curauit. Sens enim hebreorum contenta solebat esse libus sui legis et proposito

tarum a tempore autem multo ad fabulas in credibiles sue conuerit et illis se totaliter dedit paucis dictarum exceptis qui communiter genti sarraceno et pharao sunt. Sens vero christiano et virtutibus et sanctitatis atque venerationi creatorum totaliter se subticiens philosophiam ad modicum amplexata est nisi quantum erraneorum peruersitas et insipientium contradictione eos coegerit et ad defensionem legis et fidei et destructionem eorum quibus vel salus quam sperant vel honoratores impugnabatur. Et de animabus suis homines huius legis solliciti animas celorum attendere noluerit pro eo scilicet quod nec professioni eorum nec saluti scientia earum praedestit vel ignorantia earundem obesse visa est ipsis et siue mundus ille animal est unum et siue celum animal siue celum animalia horret tamen gens illa hoc tanquam monstrum. Sic penitus ignoratum et tanquam novitatem de qua ad se nihil putare arbitrat stupet et etiam refugit quemque aliquis de nobilioribus ac sapientioribus inter doctores gentis illius ignorantiam eius in quadam libro suo non erubuerit confiteri et in alio etiam hoc se dubitare dixerit. Credere igitur in parte ista Aris. vel cui vis alij nihil piculi est legi vel fidei vel doctrine christiana rum. Illud autem non leue piculum habet; viscire de animalibus illis quod gubernatrices sunt rex inferius et maxime humanae et hominis. Similiter et quod effectrices sunt siue per se siue per corpora sua eventuum humano et legumque perfectarum vel aliorum que astronomi posuerunt eis nec mihi etiam videtur ullomodo quod signa sunt rerum homini neque pro rebus humanis nullomodo consulenda corpora celestia et de hoc audisti intentionem meam iam in multis capitulis. Illud cum dubitandum ibi non est quia si celi vel animati vel etiam animalia sunt animabus eorum naturaliter commissum est regnum corporum suorum et motuum. In alia vero nihil ad eos de gubernatione naturaliter. Nihil enim faciunt eorum que sunt gubernatorum siue rectorum quam negliges condunt neque promulgant nec quicquam precipiunt aut prohibent neque consultant aut suggestant neque suadent aut dissuadent quicquam. Quare genus humanum arbitrio suo commissum est et gubernatione cum adiutoriis que sunt ei a parte creatorum per naturam. Sicut sunt iudices reges principes et consules et magistratus consiliarium et doctores. Sacerdotes et sacerdotum ob-